

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. Z.**, bývajúceho v Ž., **2/ Ž., s.r.o.**, so sídlom v Ž., IČO: X., zastúpených JUDr. T. P., advokátkou so sídlom v Ž., **3/ S.**, so sídlom v B., IČO: X., proti žalovanému **N., a.s.**, so sídlom v B., IČO: X. (právny nástupca po S., a.s., so sídlom v B.), zastúpenému advokátskou kanceláriou S., s.r.o., so sídlom v B., IČO: X., **o ochranu osobnosti fyzickej osoby a ochranu dobrej povesti právnickej osoby**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 24 C 42/2010, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 21. januára 2013 sp. zn. 5 Co 421/2012, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalobcovia 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Žilina rozsudkom zo 17. augusta 2012 č.k. 24 C 42/2010-401 zaviazal žalovaného ospravedlniť sa žalobcom 1/ a 2/ v znení uvedenom vo výroku rozhodnutia a súčasne mu uložil povinnosť zaplatiť nemajetkovú ujmu žalobcovi 1/ vo výške 33 200 € a žalobcovi 2/ vo výške 22 100 €; žalobu vo zvyšku zamietol. Žalobca 3/ a žalovaný podali proti rozsudku odvolanie.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom z 21. januára 2013 sp. zn. 5 Co 421/2012 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny (§ 219 O.s.p.); v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa ako i s jeho právnym posúdením veci.

3. Proti výrokom rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zaviazaný sa žalobcom 1, 2/ ospravedlniť a zaplatiť im nemajetkovú ujmu, podal žalovaný 14. mája 2013 dovolanie. Namietal v ňom vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Uviedol, že mu bola v konaní odňatá možnosť konať pred súdom tým, že neboli vykonané ním navrhnuté listinné dôkazy a odvolací súd svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Taktiež považoval za nesprávne právne posúdenie veci súdmi.

4. Žalobcovia 1/, 2/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhli dovolanie ako neprípustné odmietnuť; vadu zmätočnosti uvádzanú žalovaným (§ 237 písm. f/ O.s.p.) považovali za nedôvodnú.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) zistil, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

7. Dovolanie je procesný úkon strany adresovaný súdu, ktorým dovolateľ prejavuje vôľu, aby bol uskutočnený dovolací prieskum.

7.1. Dovolanie podané do 30. júna 2016, v prípade ktorého podľa vtedy platnej právnej úpravy nebol daný dôvod ani pre zastavenie konania (napr. pre nesplnenie osobitnej podmienky dovolacieho konania uvedenej v § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.) ani pre odmietnutie dovolania (napr. z niektorého dôvodu vyplývajúceho z ustanovenia § 243c

v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ až d/ O.s.p.) vyvolalo procesný účinok umožňujúci a zároveň prikazujúci dovolaciemu súdu uskutočniť meritórny dovolací prieskum.

7.2. Tie dovolania podané do 30. júna 2016, v prípade ktorých podľa vtedy účinnej právnej úpravy bol daný dôvod na zastavenie dovolacieho konania alebo odmietnutie dovolania, tento procesný účinok nemali (porovnaj tiež I. ÚS 4/2011 a II. ÚS 172/03).

8. Zohľadňujúc vzájomnú koreláciu ustanovení § 470 ods. 1 CSP a § 470 ods. 2 CSP dovolací súd konštatuje, že nová právna úprava vychádza síce z princípu okamžitej aplikability procesnoprávných noriem (viď § 470 ods. 1 CSP), rešpektuje ale procesný účinok tých dovolaní uvedených v bode 6.1., ktorý zostal zachovaný aj po 30. júni 2016 (viď § 470 ods. 2 CSP). V dôsledku toho platí, že ustanovenia novej, od 1. júla 2016 účinnej právnej úpravy o dovolaní a dovolacom konaní, sa v prípade týchto dovolaní nemôže uplatniť v plnom rozsahu hneď od uvedeného dňa v celej šírke a so všetkými dôsledkami. Úplná aplikabilita týchto ustanovení novej právnej úpravy sa uplatní až pri dovolaniach podaných od uvedeného dňa. Opačný záver by bol porušením právnej istoty a legitímnych očakávaní strán, lebo ten, kto konal na základe dôvery v platný a účinný zákon, nemôže byť vo svojej dôvere k nemu sklamaný (viď tiež závery prijaté v rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 36/1995).

9. Podľa právneho stavu účinného do 30. júna 2016 bolo dovolaním možné napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu iba vtedy, pokiaľ to zákon pripúšťal (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Dôvody prípustnosti dovolania proti rozsudku vymedzoval § 238 O.s.p. a proti uzneseniu § 239 O.s.p. Dovolanie bolo prípustné proti každému rozhodnutiu tiež vtedy, ak v konaní došlo k závažnejším procesným vadám uvedeným v § 237 O.s.p. v znení do 31. decembra 2014 [dovolanie podané 14. mája 2013 (ďalej len „O.s.p.“)].

9.1. V danom prípade je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, dovolanie ale nesmeruje proti rozsudku so znakmi rozsudku, proti ktorému bolo dovolanie prípustné podľa § 238 O.s.p.

9.2. Za dôvod zakladajúci prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. nebolo možné považovať nevykonanie navrhnutých dôkazov, nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností a ani nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu; najvyšší súd v tomto smere poukazuje na R 37/1993 a R 42/1993, ako aj rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 85/2010, 2 Cdo 29/2011, 3 Cdo 268/2012, 3 Cdo 108/2016, 2 Cdo 130/2011, 5 Cdo 244/2011, 6 Cdo 185/2011, 7 Cdo 38/2012.

9.3. Prípustnosť dovolania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. nebola spôsobilá založiť žalovaným namietaná nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia. Dovolací súd v súvislosti s týmto konštatovaním poukazuje na judikát R 111/1998 a zjednocujúce stanovisko R 2/2016; odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie a jeho postup bol v súlade s § 219 ods. 2 O.s.p. Dovolací súd v tomto smere poukazuje aj na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 196/2014, v ktorom sa uvádza, že „prípadný nedostatok riadneho odôvodnenia dovolaním napadnutého rozhodnutia, nedostatočne zistený skutkový stav alebo nesprávne právne posúdenie veci nezakladá vadu konania podľa § 237 písm. f/ O.s.p.“

10. K záveru, že nesprávne právne posúdenie nie je vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. najvyšší súd dospel už dávnejšie vo viacerých rozhodnutiach – vid' najmä R 54/2012, ako aj rozhodnutia sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014.

11. Pokiaľ sa v dovolaní namieta, že konanie je postihnuté aj inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p., dovolací súd uvádza, že právna úprava účinná do 30. júna 2016 považovala vadu tejto povahy za relevantný dovolací dôvod, ktorý však prípustnosť dovolania nezakladal (pozri viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napr. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

12. Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

11. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 22. septembra 2016

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.
predsedníčka senátu
(sudca spravodajca)

JUDr. Emil Franciscy, v.r.
člen senátu

JUDr. Elena Siebenstichová, v.r.
členka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková